

anerkender, at Flertallet er gaaet ned til de sædvanlige 5 Aar, som vi tidligere have haft, men det forekommer mig rigtig nok, at den Kommission, som vi forhaabentlig faa om dette Spørgsmaal, ikke skal sidde ud over de 3 Aar, vi foreslaa. Det kan dog vistnok være rigelig lang Tid. Der var maaske Føje til at foreslaa, at saa snart Kommissionen havde endt sit Arbejde, skulde denne Lov revideres, men naar man, hvad jeg altsaa anerkender, fra den anden Side gaar med til en Kommission, forekommer det mig, at en Revisionsfrist af 3 Aar, saaledes som vi foreslaa, er mere end tilstrækkelig, og jeg paakalder den ærede Ordførers Assistance til at faa dette vedtaget. Der er ikke den fjerneste Anledning til at udsætte det, hverken i 10 eller i 5 Aar; naar Resultatet af Kommissionens Forhandlinger foreligger, maa dette Materiale kunne bearbejdes saaledes, at de 3 Aar, vi foreslaa, maatte være rigelige til, at man kunde have andre Forslag færdige, der forhaabentlig gaa i Retning af det, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har foreslaaet her. Med disse Bemærkninger anbefaler jeg de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem fra Svinninge (K. Pedersen) og mig, og ogsaa de Ændringsforslag, paa hvilke vort Navn findes sammen med andre ærede Medlemmers.

N. C. Jensen: Jeg har ganske kunnet slutte mig til de Ændringsforslag, der ere stillede af Flertallet. Det forekommer mig, at disse Ændringer betegne et ret betydeligt Fremskridt fra det bestaaende Forhold, saaledes som Loven nu er. Jeg skal derfor ikke opholde mig ved disse Ændringsforslag, men kun give dem min ubetingede Tilslutning og anbefale mine Meningsfæller at stemme for dem.

Jeg kan ikke undlade at gøre et Par Bemærkninger til den sidste ærede Taler (Poul Christensen). Den sidste ærede Taler har jo sikkert Ret, naar han fremsatte en Bemærkning om, at selve det store Jordspørgsmaal er ikke løst ved dette Lovforslag. Nej, det, der er løst ved denne Lov med de her foreslaaede Ændringer, er, at man endelig, hvad jeg betragter som et betydeligt Fremskridt, er naaet til, at der ikke mere kan føres nogen Drøftelse om, hvorvidt det er selvstændige Husmandsbrug, man vil stifte. Man har villet oprette selvstændige Husmandsbrug og ikke, som man fra anden Side har tænkt sig, Husmandsbrug, som særlig skulde tjene til at afgive en fast

Arbejdskraft til større Ejendomme. Jeg vil gerne hertil føje, at dette erkender jeg for absolut rigtigt, og dette Formaal betragter jeg som naaet, og det tillægger jeg overordentlig stor Betydning. Men jeg har aldrig kunnet billige og billigere heller ikke den Dag i Dag det, man undertiden har lagt ind i den Tale, der har været ført i saa Henseende, fordi den Tanke, man forbinder dermed, er mig ufattelig, nemlig, at det ikke skulde være i god Kontakt med hele Husmandsspørgsmaalet, at man, dersom man kan drive sin større eller mindre Jordlod saaledes, at man kan faa Arbejdskraft tilovers, da anvender denne paa den Maade, man finder bedst. Jeg tror, der er mange, der have draget en saadan Slutning af hele den Agitation, der har været rejst, og det anser jeg for forkert.

Men, som jeg nævnede før, det ærede Medlem har aabenbart Ret i, at det store Jordspørgsmaal er ikke løst. Den teoretiske Side af Jordspørgsmaalets Løsning er trængt saa stærkt frem, at det er givet, at det maa komme til en afgørende Kamp, kunde jeg næsten sige, thi det vil blive en Kamp. Det maa komme til en Afgørelse af, om det er Eje eller Leje, om det er Eje eller Fæste, man vil, for saa vidt som der kan faas en Løsning for en længere Fremtid. Jeg tænker mig ikke den Mulighed, selv om man efter gennemgribende Undersøgelser i en Kommission kom til en eller anden Vedtagelse her i Rigsdagen, at dette saa skulde være Løsningen for evige Tider; det bliver det sikkert ikke. Men jeg tror, at dette Spørgsmaal er skudt stærkt frem i den teoretiske Debat, om man vil, og det ærede Medlem har Ret i, at dette Spørgsmaal er ikke løst og bliver ikke løst ved denne Lov. Og naar Flertallet ikke har kunnet tiltræde Mindretallets Ændringsforslag og jeg for mit Vedkommende heller ikke, er Forholdet vel ikke det, tænker jeg mig, at Flertallet staar enigt i saa Henseende. Min Betragtning er aldrig gaaet og gaar ikke den Dag i Dag i Retning af, at det er fordelagtigt at faa indført Leje eller Fæste i Stedet for Eje. Jeg tror ikke derpaa. Der er maaske nok en Del af dem, der have sluttet sig sammen og danner et Flertal her, der har en anden Opfattelse. Dette Spørgsmaal maa tages frem til alvorlig Drøftelse, og det maa finde sin Løsning. Jeg mener, at den højtærede Landbrugsminister har stillet sig paa den rigtige Side i saa Henseende.

Ogsaa Spørgsmaalet om Ekspropriation